

РЕШЕНИЕ

№ 23234

гр. София, 06.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Елица Василева, като разгледа дело номер **4695** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) срещу **СТОЛИЧНА ОБЩИНА**, представлявана от кмета.

Ищецът „САРА ЕСТЕЙТ“ ЕООД, моли съда да осъди ответника да му заплати обезщетение в размер на 300 (триста) лева за имуществени вреди, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение в административното производство по оспорване на Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК (АУЗ) №712347-1/07.05.2021г, издаден от старши инспектор в Дирекция „Общински приходи“ на Столична община (СО), заедно със законната лихва върху тази сума в размер на 99.45 (деветдесет и девет и 0.45), смятано от 14.06.2021г. до 09.05.2024г.

Ищецът твърди, че АУЗ е бил оспорен по реда на Глава осма ДОПК и е бил отменен, като незаконосъобразен, с окончателно Решение на директора на Дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ на СО. Поддържа, че в резултат на незаконосъобразния и отменен АУЗ е претърпял имуществени вреди, представляващи възнаграждението за един адвокат за предоставената правна помощ по обжалването му. Смята, че имуществените вреди са пряка и непосредствена последица от недействителния и отменен административен акт. Моли съда да уважи предявения иск и да осъди ответника да му възстановени сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък.

Ответникът - **СТОЛИЧНА ОБЩИНА**, представлявана от кмета, оспорва иска по основание и размер. В Отговор на исковата молба от 17.06.2024г. поддържа, че АУЗ е бил отменен поради

допуснати процесуални нарушения и преписката е била върната на административния орган за ново произнасяне, като в този срок ищецът е заплатил изцяло установените задължения за данъци и такси. Чрез процесуалния си представител юр.к. Д. А. – Г. Моли съда да отхвърли иска и да осъди ищеца за разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор В. от Софийска градска прокуратура (СГП) дава мотивирано заключение за основателност на иска.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С АУЗ по чл.107, ал.3 ДОПК №712347-1/07.05.2021г., на основание чл.107, ал.3 във вр. с чл.8, ал.5 ДОПК и чл.4, ал.1, ал.3 и ал.4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), старши инспектор в Дирекция „Общински приходи“ на СО, установява размер на задълженията на „Сара Естейт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за данъци, такси и глоби по видове и периоди и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 07.05.2021г. в размер на 3035 (три хиляди тридесет и пет) лева.

Този административен акт е бил оспорен от „Сара Естейт“ ЕООД по реда на Дял трети от ДОПК и е отменен с Решение №СФД21-РД28-163/14.06.2021г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ на СО. Със същото Решение преписката е върната на началника на Отдел „Общински приходи – В. – О. купел“, в качеството му на административен ръководител и го е задължил, в това му качество да определи друг административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи законосъобразно ново повторно административно производство по чл.107, ал.3 ДОПК.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че в производството по оспорване АУЗ по административен ред, дружеството е било представлявано от Адвокатско съдружие „Юстиция“ въз основа на пълномощно от 20.05.2021г. Адвокатското съдружие е било упълномощено да оказва правна помощ и съдействие на „Сара Естейт“ ЕООД като извършва всички правни и фактически действия, включително да изготви и подаде жалба срещу АУЗ по чл.107, ал.3 ДОПК №712347-1/07.05.2021г. Срещу това дружеството се е задължило да заплати на Адвокатското съдружие адвокатско възнаграждение за оказване на правна консултация и съдействие в размер на 300 (триста) лева. С приетото по делото Преводно нареждане за кредитен превод от 20.05.2021г. се установява, че уговореното адвокатско възнаграждение е било платено.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Искът е ДОПУСТИМ, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, при упражняване на чиято компетентност се твърди да са причинени вредите.

Искът е ОСНОВАТЕЛЕН.

ЗОДОВ, чл.4, урежда материално правния режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси към гражданските закони - §1 от Заключителните разпоредби (ЗР) на ЗОДОВ. В този смисъл искът по глава XI АПК е граждански и се основава на фактическия състав на непозволеното увреждане: наличие на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; реално причинена вреда с имуществен характер, която от своя страна да е в причинна връзка с незаконосъобразните актове, действия и/или бездействие – т.е. да е тяхна пряка и непосредствена последица. Не подлежи на установяване виновно поведение на ответника, тъй като отговорността на държавата е обективна.

Претенцията за заплащане на разноски, свързани с осъществяване на правна помощ и съдействие в производството по оспорване по административен ред на АУЗ №712347-1/07.05.2021г. в размер

на 300 (триста) лева, е основателна и доказана.

Съгласно приетото по делото Споразумение за адвокатско възнаграждение от 20.05.2021г. доверителят „Сара Естейт“ ЕООД се е задължил да заплати на довереника Адвокатско сдружение „Юстиция“ възнаграждение в размер на 300 (триста) лева за предоставена от последното услуга, изразяваща се в правна консултация и съдействие в административното производство по обжалване на АУЗ по чл.107, ал.3 ДОПК №712347-1/07.05.2021г., включително изготвяне и подаване на жалба. С приетите по делото писмени доказателства: Преводно нареждане за кредитен превод с №24982633/20.05.2021г., безспорно се установява, че имуществото на ищеца се е намалило със сумата 300 лева, заплатена за предоставената адвокатска услуга - адвокатско възнаграждение. По делото не е спорно и косвено се установява от Решение №СФД21-РД28-163/14.06.2021г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ на СО, че поетата адвокатска защита, която е основание за направения от ищеца разход, действително е била осъществена. Нормата на чл.8, ал.3 ЗОДОВ изключва приложението на този закон в случаите в които със закон или указ е предвиден специален начин на обезщетение. Данъчно-осигурителният процесуален кодекс, който по силата на чл.144 е приложимият закон в производството по оспорване на АУЗ, не предвижда специален начин за обезщетяване на вреди, настъпили от недействителен и отменен административен акт, включително за възстановяване на средствата за адвокатско възнаграждение. Следователно единственият път за защита на гражданите в тази връзка е исковото производство по ЗОДОВ. Дискусионният момент е дали е налице причинно - следствена връзка между незаконосъобразния и отменен административен акт и направените от ищеца разноски за правна защита и процесуално представителство в административното производство по оспорване на АУЗ. Настоящият решаващ състав намира, че пряката причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт и вредата съществува не само когато актът пряко я причинява, но и когато актът създава единствените условия, които поражда вредата. С други думи, ако административният орган не беше издал недействителния АУЗ, нямаше да има нужда ищецът да се защитава и да направи разноски за адвокатско възнаграждение. Ето защо, въпреки че адвокатската защита черпи своето правно основание от договора за правна помощ и съдействие, който по съществото си е договор за поръчка, той не прекъсва причинно - следствената връзка между незаконосъобразния акт и претърпяната увреда. Следователно, направеният разход за адвокатско възнаграждение при упражняване на правото на защита е в пряка връзка с незаконосъобразния административен акт. Единствената възможност на ищеца да възстанови направените разходи за това производство, с които безспорно е намалено имуществото му, е тази да претендира обезщетяването им по реда на ЗОДОВ.

При направения извод за основателност на главния иск основателна се явява и акцесорната претенция за заплащане на законна лихва върху присъденото обезщетение в размер на 99.45 (деветдесет и девет и 0.45) лева, смятано от датата на отмяна на АУЗ №712347-1/07.05.2021г. -14.06.2021г. до 09.05.2024г. Според приложимата норма на чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Кога длъжникът изпада в забава е изрично установено в чл.84 ЗЗД, като според приложимата в случая разпоредба на ал.3 при задължение от непозволено увреждане, длъжникът се смята в забава и без покана - от момента на увреждането, когато вземането е станало изискуемо, съгласно чл.69 ЗЗД.

При този изход на спора и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ на ищеца се дължат разноски по водене на делото. Съдът намира обаче, че по делото е останал недоказан размерът на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и разноските в тази част не следва да бъдат възлагани на ответника. Според задължителните указания в Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълк.

дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК), съдебните разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Заплащането се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод. По смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч) договорът за правна помощ и съдействие е първичен счетоводен документ, съдържащ изискваните от закона реквизити. Съобразно чл.6, ал.1 ЗСч първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация: 1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри; 2. дата на издаване; 3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя; 4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Според разпоредбата на ал.5 на чл.6 ЗСч документална обосновааност е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по чл.6, ал.1 и ал.3 ЗСч, но за нея има документи, които я удостоверяват. Когато плащането не е с платежно нареждане, банково бордеро, по платежна сметка или не е отразено в утвърдения от Висшия адвокатски съвет образец на прономерован кочан, съдържащ наименование и номер на документа само на арабски цифри, а е вписано на лист, който няма индицирани копия (какъвто е настоящият случай) и не съдържа реквизитите на първичен счетоводен документ, съгласно чл.6, ал.1 ЗСч за плащане в брой, последният документ представлява разписка за договореното между адвокат и клиент възнаграждение по сключения между тях договор за правна помощ и съдействие и има своето значение само за тях като страни по този договор. Същият не може да обвърже съда, съответно другите страни в процеса, на които евентуално ще бъдат възложени разностите, в преценката им за законосъобразно и действително осъществено плащане.

Така мотивиран и на основание чл.203 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, да заплати на „САРА ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата 300 (триста) лева, като обезщетение за имуществени вреди, претърпени от отменен административен акт – Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК №712347-1/07.05.2021г., издаден от старши инспектор в Дирекция „Общински приходи“ на Столична община, заедно със законната лихва върху тази сума в размер на 99.45 (деветдесет и девет и 0.45), смятано от 14.06.2021г. до 09.05.2024г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова

